

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 4/06
13.04.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јасминке Станојевић, Весне Поповић, Мирјане Грубић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог ББ, чији је пуномоћник БВ, адвокат, ради чинидбе, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Округног суда у Београду Гж. 12422/04 од 31.05.2005. године, у седници одржаној 13.04.2006. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Округног суда у Београду Гж. 12422/04 од 31.05.2005. године.

Образложење

Пресудом Четвртог општинског суда у Београду П. 579/04 од 23.06.2004. године, усвојен тужбени захтев и тужени је обавезан да тужиоцу као сувласнику са уделом од 1/3 преда у супосед стамбену зграду описану у овом делу изреке и омогући му несметано коришћење катастарске парцеле гг у наведеној површини и коришћење гараже као помоћног објекта саграђеног на истој катастарској парцели. Другим ставом изреке туженим је обавезан да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 60.000,00 динара.

Пресудом Округног суда у Београду Гж. 12422/04 од 31.05.2005. године, жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 386. раније важећег Закона о парничном поступку који се примењује на основу члана 491. став 4. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку нема битне повреде на коју овај суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге повреде поступка због којих се овај ванредни правни лек може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац и тужени су земљишно-књижни сувласници предметне непокретности – породичне стамбене зграде ДД и гараже као помоћног објекта и сукорисници катастарске парцеле на којој се наведене непокретности налазе. Физичка деоба ове непокретности није извршена, она је у току, а тужени је искључиви држалац и корисник ових непокретности.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су побијаном пресудом усвојили захтев тужиоца и обавезали туженог да предметне непокретности преда тужиоцу у супосед и омогући му коришћење наведених непокретности.

На овакав закључак суда упућују одредбе члана 14. Закона о основама својинско-правних односа који прописује да сувласник има право да ствар држи, да је користи заједно са осталим сувласницима сразмерно свом делу, неповређујући права осталих сувласника. Дакле, сувласници имају на ствари супосед, односно један сувласник не може имати искључиво право државине без сагласности осталих. Супротно наводима ревизије, за предају у супосед није неопходно да се претходно изврши физичка деоба, посебно што сувласници до извршене физичке деобе могу уредити начин коришћења сувласничке ствари.

На основу члана 393. ЗПП-а, одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице,

Мирјана Војводић

